

(Πβ. ΑΧατζήν εν 'Επετ. 'Εταιρ. Βυζαντ. Σπουδ. 7 (1930) 238) Εὔβ. Συνών. *άμαξιά, άραμπαδία*. 2) Αυτόκίνητον σύνηθ. 3) 'Ο άστερισμός της Μεγάλης 'Αρκτου, άρχ. 'Αμαξα Σκίαθ. — Λεξ. Βυζ. Πβ. ΝΠολίτ. Μελέτ. 15.

Πβ. *άμαξα*.

άμαξιτικά τά, κοιν.

Τὸ οὐδ. τοῦ ἐπιθ. *άμαξιτικός οὐσιαστικοποιηθέν.

'Η εἰς τὸν άμαξηλάτην διδομένη άμοιβή, άμαξαγώνιον.

άμαξική ή, άμάρτ. *άμαξ'κή* Θράκ. (Σουφλ.)

Τὸ μεταγν. ἐπιθ. *άμαξικός* οὐσιαστικοποιηθέν.

'Οδός δι' άμάξας, άμαξιτός. Συνών. *άμαξηγός, άμαξόδρομος, άμαξόστρατα*. 'Η λ. καὶ ὡς τοπων. Ρόδ. Σύμ.

άμαξικό τό, άμάρτ. *άμαξ'κό* Στερελλ. (Λεπεν.)

Τὸ οὐδ. τοῦ μεταγν. ἐπιθ. *άμαξικός* οὐσιαστικοποιηθέν.

'Επιμήκης καὶ βαθεῖα ἔκτασις ἐν τῇ πεδιάδι.

άμαξιλλάρωτος ἐπιθ. Λεξ. Μ. 'Εγκυκλ.

'Εκ τοῦ στερητ. *ά-* καὶ τοῦ ἐπιθ. *μαξιλλάρωτος <*μαξιλλάρωνω*.

'Εν τῇ γλώσση συνήθως τῶν θεάτρων, ὁ μὴ άποδοκιμασθεὶς διὰ μαξιλλάρωματος, ἤτοι ἔκσφενδονίσεως μαξιλλαρίων ὑπὸ τῶν θεατῶν, ἐπὶ ἠθοποιουῦ ἢ θεατρικοῦ ἔργου.

άμαξοβέργι τό, άμάρτ. *άμαξοβέργιν* Κύπρ.

'Εκ τῶν οὐσ. *άμάξι* καὶ *βεργί*.

Μακρὰ καὶ λεπτή ράβδος φέρουσα εἰς τὸ ἔτερον ἄκρον κέντρον, διὰ τῆς ὁποίας ὁ άμαξηλάτης ὀδηγεῖ τοὺς βούς. Συνών. *βουκέντρα βουκέντρι*.

άμαξόδρομος ὁ, Δαρδαν. Κύπρ.

'Εκ τῶν οὐσ. *άμάξι* καὶ *δρομός*.

*Αμαξική, ὁ ἰδ.

άμαξολόγος ὁ, Πελοπν. (Λακων. Πλάτσ.)

'Εκ τοῦ οὐσ. *άμάξι* καὶ τοῦ *-λόγος*, περὶ οὗ ὡς παραγωγικῆς καταλ. ἰδ. Γ. Χατζιδ. ἐν 'Αθηνᾶ 22 (1910)247.

'Ο ὀδηγῶν άμαξαν ἐνθ' άν. : Παροιμ. *'Αδὶς νὰ τρίζη τ' άμάξι τρίζει ὁ άμαξολόγος* (διὰ τὴν σημ. ἰδ. *άμαξάρις*) Πλάτσ. Πβ. *άμαξάρις, άμαξᾶς, άμαξηλάρις*.

άμαξόπορτα ή, Λεξ. Πόππλετ.

'Εκ τῶν οὐσ. *άμαξα* ἢ *άμάξι* καὶ *πόρτα*.

Θύρα μεγάλη, διὰ τῆς ὁποίας δύναται νὰ εἰσέλθῃ άμαξα.

άμαξόστρατα ή, Θράκ. Κύπρ. — Λεξ. Γαζ. (λ. *άμαξήλατος*).

Τὸ μεσν. οὐσ. *άμαξόστρατα*.

*Αμαξική, ὁ ἰδ., ἐνθ' άν. : *Μέσ' 'ς τὴν άμαξόστραταν φαίνονται οἱ άρνέρες τ' άμαξιῦ ποῦ πέρασεν* (*άρνέρες* = ἴχνη τῶν τροχῶν) Κύπρ.

άμαξοῦ ή, Κύπρ.

'Εκ τοῦ οὐσ. *άμάξι* καὶ τῆς ὑποκοριστικῆς καταλ. *-οῦ*, περὶ ἧς ἰδ. ΣΜενάρδ. ἐν 'Αθηνᾶ 22 (1910) 123 καὶ 'Επιστ. 'Επετ. Πανεπ. 9 (1912,3) 139.

Μικρὰ άμαξα. Συνών. *άμαξάκι, άμαξοῦδι* 1.

άμαξοῦδι τό, Θράκ. *άμαξοῦδ'* Θράκ. (Αἰν.) *άμαξοῦιν* Κύπρ.

'Εκ τοῦ οὐσ. *άμάξι* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. *-οῦδι*.

1) Μικρὰ άμαξα Θράκ. (Αἰν.) : *Κ'βανοῦσι χῶμα μ' ένα άμαξοῦδι* (*κ'βανοῦσε* = μετέφερε). Συνών. *άμαξάκι, άμαξοῦ*. 2) 'Αμαξα συρομένη διὰ χειρός, *χειράμαξα* Κύπρ. : 'Ασμ.

'Εγὲς ἐπῆα τῶ ηῦρα τὴν μὲ τὸ πουκαμισοῦιν τῶ ἐξήχασα τὲς φυλατῶδες ποῦ 'τραῦουν άμαξοῦιν.

άμαξούλευτος ἐπιθ. Ἴων. (Κρήν.)

'Εκ τοῦ στερητ. *ά-* καὶ τοῦ ἐπιθ. *μαξούλευτος <*μαξούλεῦω*.

'Ο μὴ προσοδοφόρος, ἄκαρπος : *'Αμπέλι άμαξούλευτο*. Γῆ *άμαξούλευτη*.

άμαξωτός ἐπιθ. λόγ. σύνηθ. *άμαξωτός* Λέσβ. (Πάμφιλ.)

'Εκ τοῦ άρχ. ἐπιθ. *άμαξιτός*. 'Ο μετασχηματισμὸς κατὰ τὰ πολλὰ ἐπιθ. εἰς *-ωτός*.

'Ο δι' οὗ διέρχεται άμαξα, ἐπὶ ὁδοῦ : *'Αμαξωτός δρόμος*. Πβ. *άμαξηγός, άμαξική, άμαξόδρομος, άμαξόστρατα*.

άμάπ-πωτος ἐπιθ. Κύπρ.

'Εκ τοῦ στερητ. *ά-* καὶ τοῦ ἐπιθ. *μαπ-πωτός <*μαπ-πών-νω*.

'Αμεταχειρίστος, άτριβής, ἐπομένως νέος, καθαρὸς, ἐπὶ ἐνδύματος : *Τὰ ροῦχα του ἔχει τα άμάπ-πωτα*. Συνών. *άμάκ-κωτος, άτσαλάκωτος*.

-άμára κατάλ. παραγωγικὴ κοιν.

'Εκ τοῦ οὐσ. *σιχαμάρα*, ὁ ἀπὸ τοῦ *σιχαμός* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. *-άρα*. Πβ. ΓΧατζιδ. ἐν Λεξικογρ. 'Αρχ. 6 (1923) 22, 'Ανθ'Παπαδοπ. Γραμμ. βορ. ἰδιωμ. 112 καὶ KDieterich ἐν Balkan - Archiv 4 (1928) 125.

Χρησιμεῖει πρὸς σχηματισμὸν ἐξ ἐπιθέτων άφηρημένων ὀνομάτων δηλούντων πάθος, οἷον : *άγαθός-άγαθαμάρα, κουλός-κουλαμάρα, κουτός-κουταμάρα, λωλός-λωλαμάρα, μουρλός-μουρλαμάρα, τρελλός-τρελλαμάρα*.

άμαράγγευτος ἐπιθ. άμάρτ. *άμαράγγευτος* Κρήτ.

'Εκ τοῦ στερητ. *ά-* καὶ τοῦ ἐπιθ. *μαραγγευτός <*μαραγγεύω*.

'Ο μὴ κατασκευασθεὶς ἢ ὁ μὴ κατειργασμένος ὑπὸ τέκτονος.

άμαράγγιαστος ἐπιθ. πολλαχ. *άμαράγγιαστους* βόρ. ἰδιώμ. *άμαράτσιαστος* Εὔβ. (Κονίστρ.) — Λεξ. Λάουνδ.

'Εκ τοῦ στερητ. *ά-* καὶ τοῦ ἐπιθ. *μαραγγιαστός <*μαραγγιάζω*. 'Η λ. ὑπὸ τὸν τύπ. *άμαράντζιαστος* καὶ παρὰ Σομ.

